

ledes at man altsaa havde Interesse i at komme ud over Invaliditeten og ikke det modsatte. Og jeg skal her gentage et Par Tal, som jeg nævnte i Fjor, for at de Herrer kunne gøre sig en Forestilling om, hvilken Rolle dette Forhold spiller i Tyskland. Den Betænkning, jeg figer til, oplyser, at der i det rhinisk-vestfalske Distrikt i Mæret 1894 var ikke mindre end 562 Arbejdere, der vare i den behagelige Situation, at de tjente Penge ved at være Invalider. Det er altsaa et meget betydeligt Antal Invaliditets-tilfælde, der fremkommer paa den Maade. Jeg skal ikke drifte mig til at paastaa, at dette er tilstrækkeligt til at rydde de store tykke Tal af Bejen; men jeg mener dog at have løftet Fligen for noget af det, som bringer disse Tal til at svulme, og det paa en saadan Maade, at vi ikke behøve at frygte en lignende Opsvulmen hos os. — I Forbindelse med denne tykke Statistik staar Spørgsmaalet om Bekostningen ved Ulykkesforsikringen. Nu er dette vel et Spørgsmaal; som — hvad der er blevet erkendt fra forskjellige Sider — ikke har afgørende Betydning; om Forsikringen skal koste 5 eller 6 eller 7 Ore om Ugen slaar ikke Sagen ihjel. Men det er dog et Spørgsmaal, der spiller en væsentlig Betydning, og jeg vil derfor gerne tillade mig her at henlede Opmærksomheden paa en lille praktisk Ting, som er foregaaet i den sidste Tid — den er rimeligvis d'Hr. bekendt, maaste dog ikke i Enkelthederne — og det er, at Malersfaget her i Landet har sluttet en Kontrakt med et engelsk Forsikringselskab, nemlig „Ocean“ i London, og derved har opnaaet en Forsikring for alle Medlemmer af Malersfaget her i Landet, baade Mestres, Svende og Lærlinge. Jeg skal tillade mig at nævne nogle af de Betingelser, hvorpaa denne Forsikring er opnaaet. For det første koster den 7 Ore ngentlig for Svende og lidt under det halve, $3\frac{1}{4}$ Ore, for Lærlinge; det er altsaa tilfældigvis Tal, der ere temmelig nær ved det, jeg har nævnt, men dette er, som sagt, kun en ren Tilfældighed. Jeg skal straks sige, at der selvfølgelig ydes langt mindre for de Penge end det, jeg har foreslaaet gennem mit Forslag, men det, der ydes, er dog i Virkeligheden adskilligt mere, end man skulde vente, der af et privat Selskab kunde ydes for de Penge. Hvis en Malersvend dør, udbetales der nemlig 1,000 Kr. i Erstatning; hvis han bliver Invalid, 2,000 Kr., og under midlertidig Invaliditet faar han en Dagpenge paa 1 Kr., og her er ikke Tale om 13 Ugers Karenstid, men han faar Dagpengene ved en hvilken som helst ubetydelig Stade, — for en forstuvet Haand f. Eks. eller hvilket Antal forstuvede

Fingre der maatte kunne forhindre, at man kan holde paa en Benjel, — ja, snart en saadan Hændelse hindrer Manden i at arbejde, medfører det Udbetaling af Dagpenge. Dette beder jeg, dem lægge Mærke til, thi det, som er det dyre ved Forsikringer, er netop dette, at man skal betale Erstatning for smaa og forbigaaende Tilfælde. Det er ogsaa en af de Ting, der opfordre til at melde sig hyppigt; jeg antager, at naar man er i et privat Forsikringselskab, er det Reglen, at man melder sig og faar ikke saa ganske lidt udbetalt, naar man har revet sig en Smule, eller gaar med bullen Finger; ja snart der er en saadan Afgang, vil den selvfølgelig blive brugt. Dette er altsaa et af de Momenter, der tjene til at klare, at det, som Malersfaget har opnaaet for sine 7 Ore, er ikke saa lidt, men et Par andre Momenter vise i samme Retning. Medens en Malersvend faar 1,000 Kr. i Tilfælde af Død, har jeg ganske vist foreslaaet 3 Gange saa meget, nemlig 3,000 Kr., og det ærede Udvalg endogsaa 3,200 Kr., som Maksimum naturligtvis, men; vi maa her huske paa, at baade det ærede Udvalg og jeg udbetale kunde nævnte Penge, hvis Manden efterlader sig Kone og Børn; har han været ugift, udbetales der ingen Ting; Forsikringselskabet „Ocean“ betaler derimod Beløbet i alle Tilfælde; til Førelsdre, Søstende eller hvilke andre Arvinger den forulykkede har. Naar vi gaa ud fra, som jeg har gjort, at det halve Antal forsikrede er Selvforsørgere, det halve Antal Familieforsørgere; saa maa vi altsaa fordoble den Sum, Malerne have opnaaet, det svarer til 2,000 Kr., altsaa $\frac{2}{3}$ af det, som ydes gennem Udvalgets eller mit Forslag til Statsforsikring. Saa maa vi fremdeles huske paa, at Malerne ere et lille Antal af Befolkningen, og at forsikre et lille Antal er selvfølgelig langt dyrere end at forsikre et større Antal, end lige hele Befolkningen. Dernæst er der at bemærke, at denne Forsikring for Malernes Bedkommende tegnes ikke for et helt Aar ad Gangen, men man kan tegne den for blot en Uge, og man kan altsaa benytte den i den Tid, da der er Arbejde, og lade være, naar der ikke er Arbejde. Selskabet er saaledes gaaet ind paa at give Afkald paa sin Indtægt i den Tid, hvor der er mindst Sandynlighed for Ulykkestilfælde, og dette maa selvfølgelig gøre denne Forsikring dyrere end en Statsforsikring, der vil tage Betaling hele Mæret rundt. Endvidere forsikres Malerne ikke alene for Ulykkestilfælde paa Arbejdspladsen, men ogsaa hvor som helst udenfor den, ja endogsaa, naar de køre paa Cykle — det staar der udtrykkelig i Bestemmelserne,